No. 125. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 18 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De Redevoering van den heer Schimmelpenninck.

Die redevoering, wij moeten het erkennen, *imposeert.* Zij doet dit door duidelijkheid, cordaatheid, en bondigheid; zij doet het door den geest van *constitutionaliteit*, die er onmiskenbaar in heerscht; zij doet het vooral door de verklaring: « wie het beter kan, wie meer vertrouwen bezit, hij kome en aanvaarde mijne portefeuille."

Aan zulk slag van ministeriële redevoeringen, zijn wij in Nederland nog niet gewoon; misschien omdat men tot dusver niet in den regel de innige overtuiging bezat, van al het mogelijke gedaan te hebben, en ook omdat men zich al te ongaarne blootstelde aan de mogelijkheid van het verlies eener portefeuille.

Waar werkelijk iets te bezuinigen zou zijn, daar wordt dit niet door de minister bemanteld; hij zegt bij sommige posten, *waarom* het nu nog niet gedaan is, of niet gedaan kon worden, bij anderen echter niet.

De *f* 22.000 voor de landsdrukkerij *waren* reeds geschrapt.

Dat er *latynsche scholen*, zonder of met een of twee leerlingen, kunnen worden opgeruimd, stemt de minister toe, *« dit vereischt voorziening"* zegt Z. Exc. De vraag doet zich hier nu maar op, waarom dan nu bij *deze* Begrooting niet reeds doorgetast? Was de tijd te kort? Maar nog na het overhandigen aan Financien zijner Begrooting, besnoeide Z. Exc. nog *f* 100.200 op werken van het gewezen Amortisatie-Sijndicaat. Kon dit ook niet geschied zijn met de kosten dezer latijnsche scholen? Waarom deze uitgaven nu nog voor twee jaren bij de Begrooting bestendigd?

Dezelfde vraag geldt, omtrent de afschaffing van een der hooge scholen en van het atheneum, te *Franeker.* De Minister zegt, dat slechts enkele stemmen zich hier over lieten hooren, doch dat Z. Exc., zoo dit meer algemeen mogt worden, er geen bezwaar in zou zien, de middelen tot die afschaffing op te sporen; ja Z. Exc. verzekert zelfs, dat, wanneer de Begrooting viel, *dit* een der onderwerpen zijn zou, waarop zich de aandacht der regering vestigen zou.

Maar hebben wij dan bekwame ministers noodig, alleen om te vernemen, wat de algemeene stem verlangt, en dit dan op te volgen? Moeten die ministers ook niet *zelf* zien, wat er kan en niet kan? Toont Z. Exc. niet in zijne redevoering, deze laatste vraag toestemmend te beantwoorden? Dat Z. Exc. zich geenszins door eene algemeene roepstem gebonden acht; roepstem, die om meerdere bezuiniging, ook bij *zyn* Departement, was opgegaan, doch waaraan hij *geen* gehoor verleende, omdat het, naar zijne verzekering, nog niet kon, of mogt? Welnu, mag en moet de Minister ook niet even zelfstandig handelen, waar, naar *zyne* overtuiging, wèl bezuinigd *kan* worden, al roepen daarom dan ook slechts eenige stemmen?

En verklaart Z. Exc. niet, dat de bezwaren door de Commissie van 1829 geenszins zoo overwegend voor hem zijn, dat dezelve niet aan het gebrek aan fondsen ondergeschikt zouden kunnen worden gemaakt?

Bij *deze* overtuiging, bij het *bestaande* gebrek aan fondsen, voor andere, noodige zaken, had de Minister immers kunnen en mogen doortasten, altans er naar streven, dat de afschaffing van het misbare door Regering en Vertegenwoordiging werd goedgekeurd.

Na de rondborstige bekentenis van den Minister, na zijne gebleken zelfstandigheid in andere opzigten, mag de natie dan ook verwachten, dat Z. Exc. niet zal wachten tot den afloop dezer twee-jarige begrooting, om de overbodige Latijnsche, zoowel als de misbare Hoogere scholen te doen opheffen, en daartoe zoo spoedig mogelijk te bezuinigen wat er, naar zijn eigen oordeel, te bezuinigen is.

Wij vonden de twee volgende zinsneden zeer rondborstig.

« Jammer maar, dat men er niet vroeger mede voor den dag kwam, (met de *f* 100,000 voor de Noordorpsche « plassen,) en mijn ernstige wil, om waarheid boven alles « te stellen, ook hier weder, ofschoon alleen in schijn, « de uitgaven hooger deed voorkomen."

Voorts:

« Jammer slechts, dat men voorleden jaar niet ruiter- « lijk met de geheele behoefte is voor den dag gekomen, « (van de wegen.) Had men toen het wezenlijk bedrag « voor 1841 uitgetrokken, dan zoude ik nu *f* 78,000 min- « der op de begrooting voor 1842 noodig hebben; eene « som, welke alleen moet strekken, om het te kort op « de vereischte sommen voor 1841 te dekken."

Zoo men iets aan den heer SCHIMMELPENNINCK kan te laste leggen, ten minste geene bemanteling, geene verheling van het verkeerde, door vorige Ambtgenooten begaan, waaruit men altans dáártoe kan besluiten, dat Z. Exc. geen voornemen heeft, hen hierin na te volgen.

« Valt echter de wet," lezen wij verder, « dan zou « al het gezegde niet nalaten, om juist hier (op de *f* 100,000 « voor den weg naar *Maastricht*,) eene aanmerkelijke in- « krimping te bewerkstelligen."

Uit verdere gedeelten der rede blijkt, dat wij behalven deze, ook nog andere gewigtige opofferingen voor *Limburg* doen zullen, als *f* 30,000 voor onderstand aan Gemeenten langs de Maas gelegen, welke arm zijn; een veel grootere som voor de Provinciale administratie, dan die naar evenredigheid van andere Provincien vereischt wordt, (niet minder dan *f* 52.000) welke « bovenmatig hooge behoefte" daaraan wordt toegeschreven, « dat alles aldaar nieuw is, « en de ligging zoovele exceptionele moeijelijkheden oplevert."

Deze bijzonderheden brengen ons tot de opmerking, dat alweder de schijn begint te bestaan, dat men deze nieuwe broeders, gelijk vroeger de Belgen, met opoffering aan de zijde der Noordelijke Provincien, zoo wat wil gaan vertroetelen, en boven de overige kinderen des lands gaan bevoordeelen; iets waartegen wij het van belang achten, in tijds ernstig te waarschuwen. Dat er in LIMBURG vele behoeften bestaan en vele verbeteringen vereischt worden, kan wel mogelijk zijn, doch dit is ook het geval met meerdere andere getrouw geblevene Provincien, welke daartoe intusschen, altans voorshands, niet kunnen geraken.

Volkomen bijvallen moeten wij den Minister overigens, wanneer hij zegt: « De vereenvoudiging en inkrimping, « die ik trapsgewijze, (op de kosten van het Departement) « meen te kunnen invoeren, zal dus meer op het *getal* « ambtenaren dan op de hoogte van de traktementen in- « fluëren, en aanvankelijk slechts voordeelige uitkomsten « op het materieel opleveren."

Het groote getal ambtenaren was voor een goed deel oorzaak van de omslagtigheid van vele werkzaamheden, en tevens van de kostbaarheid der administratie; want ieder in zijne betrekking zocht of dacht het een of andere uit, om van zijne ambitie te doen blijken, en om zich noodzakelijk te maken; terwijl ieder op zijnen tijd aanspraak maakte, op bevordering of verhooging van bezoldiging.

« *Een arbeider is zyn loon waardig*," zegt het spreekwoord, en dit zal, mits het een deugdelijke arbeider zij, wel altijd waar zijn en verdienen te worden in het oog gehouden, of men zou spoedig gebrek aan deugdelijke arbeiders ondervinden.

« Om te kunnen kiezen," zegt Z. Exc., « moet er naar « verdiensten kunnen worden betaald." Zeer juist, maar « er moet dan ook niet langer betaald worden, waar de verdiensten ontbreken, of de vroegere keuze gebrekkig was. *Doortasten* is, bij den dringenden toestand des lands, volstrekt noodig. Uitstellen en verschuiven kan de weg niet zijn tot onze redding.

Wij hebben eindelijk, wij kunnen het niet ontveinzen, deze redevoering over 't geheel, met genoegen, en zooveel de bedoelingen des heeren SCHIMMELPENNINCK betreft, ook tot onze gerustistelling gelezen. *Nog meer* geestkracht en doortasting voorzeker, hadden wij in zijne *handelingen* opgemerkt, bezaten wij een Ministerie en eenen Staatsraad van volkomen dezelfde beginselen en denkwijze, als die van dezen Minister; maar komt er *geene* verandering, bekomen wij *geene* mannen, niet alleen in uitwendige daden, maar ook in geest en bedoelingen overeenstemmende, dan zal evenmin de heer SCHIMMELPENNINCK, als de heer ROCHUSSEN en de heer BAUD, ooit iets anders dan stukwerk kunnen leveren; altijd zullen zij stuiten op den geest van stilstand of van terugwerking, welke de mannen der oude regering niet *kunnen* afleggen, zonder al hunne antecedenten, al hunne beginselen en inzigten van vroegeren tijd geheel los te laten en te verzaken; en zoo iets zal, menschelijker wijze gesproken, en ook volgens de reeds verkregene ervaring, hunne eigenliefde nimmer gedoogen.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 12. October. De kerk van *Sint Joris*, te Everton (Liverpool), trekt aller aandacht, als zijnde de eerste van Engeland, die geheel uit gegoten ijzer is zamengesteld; muren, zoldering, vloer, deuren, vensters, ornamenten, predikstoel, met een woord, alles is van gegoten ijzer allersierlijkst vervaardigd. Deze kerk is 119 voet lang, en 47 voet breed, ongeveer 36 op 14 meters; de glazen zijn in kleuren beschilderd, men weet dat, over het algemeen, sedert de laatste tien jaren, geheel Engeland door, het ijzer voor bouwwerken sterk in zwang is gekomen, en dit voornamelijk daarom, dewijl het hout er duur en het ijzer er zeer goedkoop is. Buitendien is het ijzer veel duurzamer en veel smaakvoller; dergelijke gebouwen eenmaal voltooid, vorderen nagenoeg geen onderhoud meer, en wat de sieraden betreft, deze kosten in ijzer gegoten al niet meer dan het gewone gladde metaal. De landgoederen der Engelschen zijn thans meestal met lusthuizen bezet, die, zoo niet geheel van ijzer, dan toch grootendeels uit hetzelve zijn zaamgezet zoo als muren, deuren, vensters, vloeren, trappen, schoorsteenen enz.

— Door kwaadwilligheid van eenige jongens, zou in een der straten van Londen, eene watten-fabriek bijna door brand vernield zijn geworden; deze deugnieten, om de werklieden in die fabriek te doen verschrikken, hadden een groot gat in den muur geboord, hetzelve met buskruid, besloten tusschen twee van stroo gemaakte proppen, gevuld, en staken, door middel van eenen zoogenaamden lucifer, hetzelve in den brand; de uitbarsting was verschrikkelijk, en de uit haren aard ligt ontvlambare goederen geraakten in brand, en hadden de werklieden niet dadelijk gepaste middelen gebezigd om dezelve te blusschen, zoo zoude de fabriek en belendende huizen een prooi der vlammen zijn geworden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 12. October. De gebeurtenissen in Spanje verontrusten ons ministerie. Men behoeft niet te vragen, wat het gaarne zou zien? Intusschen gaat de opstand niet spoedig voorwaarts, en zulks baart de meeste zorg. Heden merkte men eene drukke beweging, op bij het Spaansche gezantschap en bij het ministerie van buitenlandsche zaken. Er zijn ook verscheidene telegrafische tijdingen ontvangen, ten gevolge waarvan de ministeriële raad om 2 ure is vergaderd geweest. Men verzekert, dat in Madrid de strengste maatregelen zijn genomen. In de zamenzwering waren 60 personen gewikkeld, die voor een krijgsraad zijn gebragt en doodgeschoten. *Carrasco*, oud lid der Cortes, die de zaak van *Maria Christina*, zoo levendig verdedigd heeft, is ook in Madrid gearresteerd en gefusilleerd. Men heeft bij hem een groot getal proclamatien gevonden van de Koningin aan de inwoners van Madrid. Men wil, dat ons ministerie, ziende, dat de opstand niet dien bijval vindt, welken men verwacht heeft, andere maatregelen zal nemen en geene aanwerving meer zal toestaan van soldaten voor de Koningin, die toch te laat zouden komen. *Maria Christina* schijnt nog niet naar de grenzen vertrokken, en men verzekert, dat haar gisteren avond is aangezegd, om Parijs nog niet te verlaten. Deze maatregel zou in den raad der ministers gisteren genomen zijn, op de vertogen van den Spaanschen ambassadeur *Olozaga*, Voorts zouden de heer de *Salvandy* onze ambassadeur in Spanje, last hebben, zich naar zijn post te begeven, ten einde te gelijk met den Engelschen ambassadeur tegen de oproerige beweging in Navarre te protesteren. *Espartero* zal dan dat protest wel goedgunstig aannemen. Spoedig zal men zien wat van dit alles waarheid zij.

De Carlisten verwachten eene proclamatie van den pretendent don *Carlos*, om hen tot deelneming aan den opstand van de Navarezen aan te zetten. Zeker is het dat een groot aantal Carlisten openlijk zich voor *Maria Christina* hebben verklaard.

De *Memorial Bordelaux* van den 10 October meldt,

dat Madrid getuige is van groote gebeurtenissen, en dat een koerier uit die stad dringende depeches aan de Spaansche ambassadeurs te Parijs en te Londen overbrengt.

— In den *Indicateur Bordelaux* leest men, dat een bataillon inf. en een eskadron kavallerie, den 6 October, des morgens uit de citadel van Pampeluna getrokken, onder bevel van den brigadier *Ortigosa*, door de troepen van den Generaal *Ribero* zijn aangevallen en gedwongen in de citadel terug te trekken, met verlies van eenige dooden en gekwetsten. De Generaal *Concha* vereenigde alle beschikbare troepen, om den Generaal *Ribero* te ondersteunen.

Het 57e reg. van linie heeft heden morgen Parijs verlaten. Verscheidene nieuwe regementen worden in Parijs verwacht.

— De gewone Parijsche correspondentie beweert heden, dat het wel deugdelijk de inblazingen van Frankrijk zouden zijn, die Spanje op nieuw in rep en roer brengen en prijst zulks als eene zeer staatkundige handelwijze, daar toch *Espartero* in de daad niet anders zoude zijn dan een door Engeland aangesteld prefekt, aan wiens invloed het voor Frankrijk alzoo van het hoogste belang is, het Spaansche rijk te onttrekken.

— Men is niet zonder vrees van de overstroomingen, die de zuidelijke departementen van Frankrijk verleden jaar zoo geducht geteisterd hebben, zich dit jaar niet minder geweldig te zullen zien vernieuwen, en het doortrekken van trekvogels in meer dan gewone menigte, schijnt eenen strengen winter te voorspellen.

— Te Port Louis, hoofdstad van het eiland Mauritius, werd voor de eerste maal de opera *Robert le Diable* ten tooneele gevoerd, en niettegenstaande het gebrekkige in de uitvoering, werd dit meesterstuk van den voortreffelijken *Meyerbeer* met de meeste geestdrift toegejuicht; bij deze voorstelling viel eene zonderlinge omstandigheid voor. Bij de uitvoering van de uitmuntende trio van het vijfde bedrijf, op het oogenblik dat *Bertram* pogingen aanwend om *Robert* weg te voeren, was een neger, welke nimmer een schouwspel had bijgewoond, bezig om tusschen de coulissen eenig werk te verrigten, hij ziet het gevaar waarin *Robert* verkeert, springt toe en vat *Bertram* bij de keel, om eerstgenoemde te verlossen; de worsteling werd ernstig, toen *Robert*, op zijne beurt, de onvoorzigtige neger met vuistslagen van het tooneel jaagt; de toeschouwers, intusschen, welke meenden dat dit tot het spel behoorde, en ingenomen met de naïve wijze der voorstelling, juichten de uitvoering met geestdrift toe, en de vertooning werd voortgezet of er niets ware voorgevallen.

— Niet alleen in Spanje en in China is men vechtende, maar ook in Z. Amerika. Den 3. Augustus heeft er een zeegevecht plaats gehad tusschen 2 eskaders van Buenos-Ayres en Montevideo. De eerste, onder bevel van *Brown*, sterk 6 oorlogsvaartuigen, is geslagen en heeft, na een gevecht van 4 uren, de vlugt genomen. Men denkt, dat die bevelhebber gewond is. Een vaartuig van het eskader van Montevideo, sterk 8 zeilen, is in den grond geboord."

— Uit Aleppo schrijft men van den 10 September het volgende: Voor 14 dagen waren de omstreken van deze stad in Syrie het tooneel van een gevecht tusschen de troepen van den Pacha en de Anessie-Arabieren. Eene stam Anessie-Arabieren zette zich bij Tatih, acht uren van hier, neder, om aldaar hare kudden te weiden. De pacha welke hare nabijheid voor gevaarlijk hield, zond 2 regementen spahi en omtrent 1000 baudi met 2 kanonnen derwaarts, om die stam in het oog te houden. Deze troepen maakten van de afwezigheid der Beduinen, op eenen dag, gebruik, overvielen hun kamp en maakten 800 kameelen en 4000 schapen buit. De Beduinen wreekten zich den nacht daarop: zij overvielen met 800 man het Turksche leger, verdreven en plunderden hetzelve. De Pacha trok met meerdere troepen naar Tatih doch de Beduinen waren met den buit verdwenen.

— Het volgend voorval met eene vrouw heeft in Turkije nimmer vroeger plaats gehad, dewijl de vrouwen zich aldaar wel zorgvuldig wachten, in het publiek te verschijnen. Men heeft namelijk in een garde-regement eene jonge schoone vrouw ontdekt, die reeds sedert langer dan vier jaren als gemeen soldaat bij dat korps gediend heeft. Na de verzekering des oversten, is het een der zindelijkste, stilste en braafste soldaten van het regement. Daar de ontdekking groot opzien maakte, zoo werd die vrouw voor den Seich-ul-Islam en later voor den Sultan gebragt, aan welke zij heeft verklaard dat zij eene Anatolische turkin is, die met haren man in eene zeer ongelukkigen echt geleefd heeft, waarom zij ontvlugt was. Om zich aan de navorschingen en de vervolgingen van haren man te onttrekken, had zij mannen-kleeding aangedaan, en in eene afgelegene plaats, alwaar men soldaten wierf, dienst genomen. Men moet in het oog houden, dat men in Turkije bij de werving, alle lediglоopers of nietsdoende jongelieden aangrijpt en aanneemt, zonder hun te vragen van waar zij komen en wie zij zijn, en zonder dat zij door een geneesheer worden onderzocht of zij voor de dienst bekwaam zijn. De Sultan heeft aan deze vrouw rijke geschenken gegeven en haar veroorloofd, te gaan werwaarts zij wil, zonder gedwongen te zijn, naar haren hartvochtigen gemaal terug te keeren.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 15. October. Maandag aanstaande zal, in eene vereenigde zitting der beide Kamers van de Staten-Generaal, de gewone Zitting van 1840–1841 gesloten worden.

— Tot aanwijzing, hoezeer de bevolking der provincie Drenthe sedert het jaar 1821 is toegenomen, strekke de vermelding, dat de bevolking in dat jaar bedroeg 49,714 in 1831 63,677, en in 1841 74,081. Wat de stad Assen betreft, beliep het getal inwoners in 1821 1,426, in 1831 2,237 en in 1841 3,116.

— Volgens een brief van Christiania, van den 19. September, hebben twee Hollandsche Valkeniers, die, gelijk men zich zal herinneren, met dat oogmerk van het Loo naar Noorwegen vertrokken zijn, op het gebergte van dat rijk zes fraaije valken en een arend gevangen.

— Onder de uitgaven door den Lord intendant van het huis der Eng. Koningin in 1840, merkt men op, dat aan brood is uitgegeven *f* 28200; boter, spek en eijeren *f* 61836; melk en room *f* 18000; vleesch *f* 120000; gevogelte *f* 51120; waschtlicht *f* 25908; olie en lampen *f* 71400; brandstoffen *f* 83760; tafel- en ander linnen en waschloon *f* 143916, enz.

MENGELINGEN.

Eene Geldersche Legende.

Een zeker waardig Predikant,
In 't vruchtbaarst oord van Gelderland,
Bezat een grooten schat, en liet bij zijn versterven,
Een deel van 't kostbaar goud, door zijn parochie erven.

Hij maakte slechts 't beding daarbij:
«'k Wil, dat, wie na mij komt, steeds zonder zorgen zij;
Tot zijn profijt strekk' mijn legaat,
Mits dat de snuggre kerkeraad,
Het waar belang der kerk, niet uit het oog verlieze,
En door zijn wijs beleid, den knapsten Leeraar kieze."

Naauw was de herder dood, en 't lijk ter aard besteld,
En 't wigtig nieuws alom aan jong en oud verteld,
Of 't wakker kerkbestuur, een aantal rappe boeren,
Wordt bij 't geklep der klok al ras geconvoceerd;
Men komt, men strijdt een poos, wie 't eerst het woord zal voeren,
Terwijl men voorts den schout als praeses proclameert.

Men gluurt de boekzaal door, de lijst der candidaten
Wordt voor den dag gehaald, maar ach! wat zal dit baten?
«Waarom niet zelf gehoord?" Zoo spreekt de president,
«Ons oordeel toch is juist, en 'k durve mij beroemen,
Dat ik geen slechte preek een meesterstuk zal noemen,
Laat ons uit hooren gaan; niet waar, Heer consulent?"

Dit voorstel vindt terstond een luide acclamatie,
Men neemt de stemmen op, benoemt een deputatie
Van vier uit d'achtbren kring, om met gezwinden pas,
d' Ontdekkingsreis te doen. Waarheen? Let wel, mijn vrinden.
Niet ver van Middelburg, daar zou men 't wonder vinden;
Een Leeraar wiens talent, schier zonder voorbeeld was.
De zitting neemt een eind', welaan! dan zonder dralen,
De Zeeuwsche stroomen langs om Dominé te halen!

't Gezantschap doscht zich uit, in 't zwart van top tot teên,
Als moesten zij naar 't Hof, of wel ter dagvaart heen;
Elk dorp'ling op hen trotsch, tracht hen vaarwel te groeten,
En buigt zich diep ter neêr, waar men ze ook moog ontmoeten;
Men doet hen uitgelei, men smeekt hen keer op keer,
Scherpt, Mannen, scherpt uw oor, komt ras behouden weer.

Daar reist het viertal heen, 't zijn mannen toch met koppen,
Knikt d' een den ander toe, hun is de zaak vertrouwd,
«Ja, 't moest een kèrel zijn, die een van hem zou foppen,"
Zoo barst de schoolvos uit «Is dat niet waar Heer Schout?
Zij hooren niet slechts scherp, maar zoeken steeds als wijzen,
Altoos, den kortsten weg, werwaarts zij henen reizen."

Voorspoedig ging de togt naar 't volkrijk Rotterdam.
Den achtbren kerkeraad, verbaasde zulk een woeling,
Men groet hem als een troep, die beurs en marktwaarts kwam;
Maar zulk een ijdelheid, is geenszins hun bedoeling.

«Waar ligt de Zeeuwsche boot?" zoo is hunne eerste vraag
«Mijn Heeren! die vertrekt voorzeker nog van daag,
Daar ligt zij. Hoor! de klok begint al reeds te kleppen,
Ga spoedig toch aan boord, gij moogt u wel wat reppen."

Men loopt, men draaft, men moet naar d' adem hijgen,
Om nog op de eerste boot vier plaatsen te verkrijgen;
Ons vierspan valt er in, doch vraagt niet waar men koomt,
Of men naar Middelburg, dan wel naar elders stoomt.
Men stoomt met goed succes, en deze reismanier,
Schijnt onz' eerwaarden kring in 't eerst een groot plaisier;
Ras naakt men 't ruime sop, maar hoe? wat zien hun oogen?
De golven bruisschen hoog, en vormen blaauwe boogen.
Zwaar deint en schudt de boot, «wel satans, sacrement,
Ik sterf, dat hou 'k niet uit," vloekt d' achtbre president,
«Hoe gaat het, broederen, U? Wij derven wis het leven,
En dat om eene preek, ach! was ik t' huis gebleven!"

«Kan 't niet wat stiller gaan, zeg brave Heer Kap'tein!
Of zouden wij nu haast te Middelburg niet zijn?" —
«Te Middelburg? Hoe nu, wat schort U? vreemde klant!
Gij stoomt naar Zeeland niet, maar wel naar Engeland."

Ik waag het niet, den schrik ô lezers, u te melden
Die 't harte krimpen deed, van onze eerwaarde helden,
't Is vreeslijk, op beroep, eerbiedig uit te gaan,
En door een mistred zulk een dwaalweg in te slaan,
Of zou 't geen dwaalweg zijn, als kerkelijke boeren,
In plaats van naar een Dorp, de Noordzee rond gaan toeren?

Een kille huivring drong en joeg door hun gebeente,
Hoe! zal hun kerkbestuur, hun dierbare gemeente
Niet gruwen van dat feit? waar vinden vrouw en kroost
In deez' onzekerheid nu raad, en hulp, en troost?

Vergeefs is hun gekerm, ondanks 't geklots der baren,
Is 't vierspan toch verpligt naar Londen meê te varen,
En laten 't roepingswerk; hun Leeraar en zijn preek,
En wat nog niet al meer, zoo droevig in den steek.

Eind'lijk komt men 't prachtig Londen,
Met zijn torens nader bij.
«Welk een stad om van te boven
Zutphen haalt er zelf niet bij."
Zoo spreekt een der vrome boeren,
«Praeses! blijft niet roerloos staan,
Niets blijft ons gezantschap over
Dan er vrij op los te gaan."
Komt, zoo sprak er een, «mijn boeren,
Laat ons Londen eens bezien."
Maar! mijn goede brave liên!
Hebt ge geld! 't is hier duur teeren?"
Neen! Ach! — welk een ijslijk lot!
Zoo een Leeraar mis te loopen,
Heel de Christen kerk ten spot!
En wat blijft hen nu te hopen!
Aardsch noch kerkelijk genot,
Rustig, stil aan boord te blijven
Van de zwarte stoompaket;
Heftig op zich zelf te kijven,
Blijft hun eenigste verzet.
Zoo verliepen zeven dagen.
Brummen staat in rep en roer;
Dagelijks schoolt men bij elkander,
d' Een vraagt schreijend aan den ander,
«Ach! Wie weet wat hun weervoer?"

Eind'lijk stoomen onze Eerwaarden
Weer naar 't lieve Vaderland;
Nooit viel nog een kerkweg langer
Aan een geestelijk afgezant.
Voortgesneld naar hunne woning,
Zonder Zeeuwschen Predikant:
Zal 'k u dit tooneel beschrijven?
Ach! de lier valt uit mijn hand!
'k Eindig met den wensch en bêe;
Dat geen kerkelijke boeren,
Om een nieuwen Dominé
't Ruim kanaal weêr rond gaan toeren.

(K. C.)

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

14 October 1841.

De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche Mudde.	
Oude Walch. Tarwe	f 11,00	Boekweit	f 6,75
Nieuwe dito . . .	« 9,75	Zomergarst	« 4,40
Oude Zeeuwsche dito	« 10,50	Winter Garst . . .	« 4,50
N. Zeeuwsche dito	« 9,75	Zeeuw. Paardenboonen	« 5,40
J. Zeeuwsche Rogge	« 7,40	Raapolie . .	f 53,50 p. vat.
N. dito	« 5,50	Patentolie . .	« 56,00 « «
W. Groene Erwten	« 8,50	Lijnolie . .	« 40,00 « «
W. Witte dito . .	« 7,00	Raapkoeken	f 82, de 1040 st.
W. Koolzaad . . .	« 13,75	Lijnkoeken	« 10, « 100 «
Z. dito	« 13,75		
Haver	« 3,00		

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 en een halve cent. Masteluinbrood 17 en een halve cent. Roggenbrood 15 cent.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16 October. Sedert den 14 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Elisabeth, N. P. Thoris, Fernambuco, verwhout; Pylad, F. Nyberg, Cowes, stukgoederen; Nationaal, J. Ruurds, Lima, huiden; Le Berger, J. Gerbrandt, Londen, stukgoederen; The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoederen en passagiers.

ADVERTENTIEN.

† † † De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op
§ § Dingsdag den 19 October 1841, des namiddags
† ten 3 uren, in de Societeit *La Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug, te Vlissingen, presenteren te Verkoopen:

Een HUIS en ERF, staande en gelegen te Vlissingen, in de Korte Noordstraat, Wijk F. No. 12, kadastraal bekend sectie E. No. 502.

Daags vóór en in den morgen van den dag der Verkooping voor een ieder te zien.

Zijnde hetzelve Huis en Erf inmiddels uit de **Hand te Koop**, te bevragen bij opgenoemden Notaris.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

October 1841.

Van Vlissingen.			ur. m.	Van Breskens.			ur. m.
Maandag	18,	nm.	1,30	Maandag	18,	nm.	2,30
Dingsdag	19,	–	1,30	Dingsdag	19,	–	2,30
Woensdag	20,	–	2,30	Woensdag	20,	–	3.30
Donderdag	21,	–	3,	Donderdag	21,	–	4,
Vrijdag	22,	–	3,30	Vrijdag	22,	–	4,30
Zaturdag	23,	–	,	Zaturdag	23,	–	,

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg en Rotterdam.

October. 1841.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
†Dingsdag	19,	vm.	7,	Dingsdag	19,	vm.	6,30
Woensdag	20,	–	7,	Woensdag	20,	–	7,
Vrijdag	22,	–	5,	Vrijdag	22,	–	8,
Zondag	24,	–	6,	Zondag	24,	–	10,
Dingsdag	26,	–	3,	†Dingsdag	26,	–	10,
Woensdag	27,	–	9,	Woensdag	27,	–	3.30
Vrijdag	29,	–	10,30	Vrijdag	29,	–	4,30
†Zondag	31,	–	4,30	Zondag	31,	–	5,30

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.